

Kağızman

– ŞifaZeyneb · 04 Aralık 2019

Saatlerin esiri değil, zamanın efendisiydi o vakit insanlar..

Ezanda uyanır, yatsından yatardı..

Semaverin, ocağın dumanı eksik olmazdı..

Hanenin de misafiri..

Bizim orda bir çaya hayır denilmezdi birde muhabbete..

Eskiden diye başlayan cümlelere kulak kesilirdi herkes.. Sonra kocaman bir gülümseme yayılırdı herkesin yüzüne..

Biraz koyulaştı mı muhabbet ozanı da eksik olmazdı..

Bir türkü.. Bir uzun hava..

Yad edenin, edilenin ruhu şad olsun..

Yokluk derdi babalar..

Yokluk vardı ama her akşam sohbetle, muhabbetle sofralarda çoktuk.. Sonra bir çay.. Bir çay daha..

En son zor çayı da içildi mi yavaş yavaş eksilirdi sofralar..